

דואות

הערות והארות שזנות

אלמנה הוא מmeta נphantלי" (מלכים-א ז יד), ואמר "בן אשה מבנות דן" (דביה"ב ב יג). זה מתיישב בכמה פנים, מה... ועוד שלאמתו של דבר היא מדוֹן. אבל היה לה בעל מנphantלי ומת ונשא אותה אבי חירום. ועל כן פתח הכתוב "בן אשה אלמנה" כי רכובות מן הנשים בעליהן מותים לפניהן ולא סייר עלייהם המקרא זאת", דעתו הינה שע"פ רוכב הזכר מת קורם, וראה שם מבוא בפרק: "ריאליה שבפירוש" עמ' 16, SMBIA את דעתו שלם רס"ג, ולא העיר שיש חולקים עליו).

במקורות חז"ל, מוצאים להיפך. בירושלמי מבואר שהנשים ממהרות למות מן האנשים, וכך תוס' כחובות נב, א ד"ה רצה. וכן ברמב"ם כשהסביר בפייה"מ נדה פ"ה מ"ז, (מהדר ר"י קאפק עמ' שעה), למה עשו גיל הנקבות לעונת הנדרים, למטה מגיל הגברים, הוא מגnek: "מפני שימי חייה פחות מימי חייהם על הרוב", (הקשר עצ"ע). וכן הראכ"ע כותב בפירושו, ויקרא כא ב, כשהוא מבואר למה המכוב מקרים אלו לאביו: "כי הזכר חי יותר מהנקבה ברוב", (וראה בפירוש על הראכ"ע מקור חיים לר' שמואל צרצה אבן-סנה, חי במאה השנייה לא' השישי, SMBIA סיבה טבעית, למה הזכר חי יותר).

וכן אנו מוצאים בקשר לנשים צדקניות, ראה לך טוב ריבנו טוביה ב"ר אליעזר, בראשית כג ג, עמ' 104: "יכול הנשים צדקניות מתחם לפני בעליהן שלא יתבוז אחיהן", (קטע זה צוטט גם בפירוש הרוקח עה"ת, מהדר' י קלוגמן, בני-ברק תש"ט, עמ' קכח). וכן הוא בפירוש התורה של ריבנו אפרים ז"ל, מהדר' רח"י גד (יוהנסבורג תש"י), בראשית כג טז: "וזאם מתה בחיה בעלה טובה היה לה, שהרי אמרו חכמים ז"ל כל אשה כשרה מתה בחיה בעלה, וכן מצינו בכל האמהות מתו בחיה בעליהן", (מובא גם בתוספות הלשון – פירושו תורה לבני-ההוּת, לר"י גليس, כרך ב, ירושלים תשמ"ג), עמ' רמב.

כתבי שורות אלו במהירות, ובחשפה הראשונה, יתכן שלא הגעתו לכמה מקורות. מרדכי מנחם האניג

שבת שלפני שבאות שבת הנadol

בהגדה של פסח עם לקוטי טעם ומנהגים, להגה"ק מלובאויטש וצ"ל, ענייני שבת הגדול כותב: "במחוזר ישן כת"י נמצא דגם שבת שלפני שבאות נקרא שבת הגדול, וכן שלפני ר"ה. ויל' שקרו שם זה לשבות אללו, אף דלא שייך בהם הטעם הנ"ל), מפני הדמיון על פי הירושלמי לשבת שלפני הפסח, שגם הם באים לפני יו"ט".

כדי לציין שמחוזר ישן כת"י זה הינו – לנארה – מחוזר רומי דפוס בולוני (הובא באנני חן) לשמו של אשכנזי עמ' 114) שנמצא שם "יוצר לשבת הגדול של שבאות מהפייטן בשם אברהם מיסוד על-פי א-ב. ובאמת שכבר בזמן הראשונים מצינו שהיתה נקראת שבת הגדול, כמו שמצוין בפירוש למסכת משקין (מהדר' צבי פרץ חיות, ברלין תר"ע עמ' 50) לריבינו שלמה בן היותם, שהיה בימי רשי באחת מערי איטליה הרודומית, שכותב: "ר' ינא היה ליה ההוא תלמיד, דכלא שתא היה מتأسي לשבת בכית-המדרשה בשעת הלימוד, מיהו בשבת הנadol שלפני פסח ועצרת וראש השנה, שכן על פי הירושלמי שבת זו דורשים שם בכתי לנטה בענייני דרך, תשובה ומעשים טובים, וסוכה לא היה מנסה ליה, מפני שמתכבדין כל העם לשמע הדרשה מר' ינא פן יבלבל דעתו מרב חריפתו, לתלמיד חריף ומפולפל הוא ושם ביה ר' ינא".

גם ריבינו צדקה ב"ר אברהם הרופא בספרו 'שבלי הלקט' כותב: "וועל שנעשה נסים לישראל באותו שבת אשר לפני הפסח נקרא שבת הגדול שבת שלפני הפסח, וכן נהגו לקרות שבאות ושלוש גלים".

גדלי אבערלאנדער

מי מאין ימים יותר – האיש או האשה
רב סעדיה גאון, בפירושו לספר שמות, שפורסם לאחרונה ע"י רצאבי, ירושלים תשנ"ח, עמ' קפו פירש (תרגום מערבית): "שאלת אחרת זולת זאת: כיצד אמר שהוא מנphantלי ושהוא מדן? לפי שאמר 'בן אשה